

ת"פ 57932/11/15 - מדינת ישראל נגד גולן ספרדי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57932-11-15 מדינת ישראל נ' ספרדי

בפני כב' השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא

המאשימה מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם גולן ספרדי ע"י ב"כ עו"ד נ' גדליהו

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, ונהיגה הגורמת נזק לרכוש או אדם, לפי תקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלבנטיים לכתב האישום היה הנאשם נהג מונית. ביום 25/2/2013 בשעה 3:00 הסיע הנאשם במוניתו את המתלוננת, שביקשה להגיע לביתה ממועדון בתלפיות. הנאשם נהג במונית במהירות מופרזת, ובתגובה לבקשת המתלוננת שיאט וייסע בזירות, הוא השיב לה ש"זה בסדר" ושהוא "שתה קצת". בהמשך האיץ הנאשם את מהירות נסיעתו, ונסע בסמטאות ירושלים במהירות מופרזת שאינה תואמת את תנאי הדרך, תוך שסיכן את המתלוננת ואת יתר המשתמשים בדרך.

שוטרים שיצאו לאתר את הנאשם, לאחר דיווח שהתקבל על אופן נסיעתו, איתרו אותו, ועצרו את הניידת בה נסעו בניגוד לכיוון התנועה, על מנת לעצור אותו. אחד השוטרים פתח את הדלת הימנית של הניידת ויצא ממנה. הנאשם הבחין בניידת, עצר את המונית למספר שניות, ולפתע האיץ וניסה לעקוף את הניידת. השוטר ששהה מחוץ לניידת נאלץ לקפוץ אליה חזרה, אך בטרם הספיק לסגור את הדלת פגעה בה המונית, וזו פגעה ברגלו של השוטר. כתוצאה מכך נגרמו לשוטר כאבים ברגל, וכן נגרמו נזקים לדלת הניידת ולמראה הימנית שלה.

שתי ניידות משטרה דלקו בעקבות הנאשם, שהמשיך בנסיעה מהירה ופרועה. הנאשם פנה שמאלה בניגוד לתמרור האוסר על כך, ובהמשך פגע בשתי מכוניות שחנו בצד הדרך, וגרם להן נזק. אחד מכלי הרכב שנפגעו הוגדר כאבדן מוחלט. כתוצאה מהתאונה נפצעה המתלוננת, נגרמו לה כאבים בצוואר, בכתף ימין ובקרסול ימין, והיא פונתה לטיפול בבית חולים.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 10 חודשים, מאסר על תנאי מרתיע, פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

המאשימה טענה כי הנאשם סיכן את העוברים והשבים, ורק בדרך נס לא גרם לאבדות בנפש. לטענתה, הנאשם פגע בערכים של שלום הציבור ובטחונו, שמירה על גוף האדם, שלטון החוק והסדר הציבורי. לסברתה, מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

לזכותו של הנאשם זקפה המאשימה את הודאתו, ואת פרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות. לחובתו של הנאשם זקפה המאשימה את האמור לחובתו בתסקיר שירות המבחן, ואת עברו הפלילי והתעבורתי.

המאשימה הגישה הצהרת נפגע עבירה מטעמה של בעלת הרכב שהוכרז כאובדן מוחלט, בה נטען על ידה כי בשל התאונה הפסידה סך של 28,000 ₪.

3. ההגנה מצדה בקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות וצו מבחן.

הסנגור ציין כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, הוא לא היה מעוניין לגרום למתלוננת שנסעה במונית במועד האירוע להעיד, והוא מבקש לפצותה. לעומת זאת, למיטב ידיעתו, בעלי כלי הרכב שנפגעו פוצו באופן מלא באמצעות חברות הביטוח שלהם.

הסנגור הפנה לכך שכתב האישום הוגש כשנתיים וחצי לאחר האירוע, לכך שבינתיים חלף פרק זמן של כמעט 5 שנים ממנו, במהלכו הנאשם לא הורשע בעבירה נוספת, ולכך שעברו הפלילי כולל הרשעות בגין עבירות שבוצעו לפני זמן רב. כיום, הנאשם עובד ומתפרנס למחייתו בכבוד. לטענת הסנגור, עברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד, בהתחשב בכך שהוא נהג מקצועי.

4. הנאשם בטיעונו הביע צער על האירוע, וטען שלקח לו זמן להתאושש ממנו, בשל הפגיעה בנוסעת ובנפגעי העבירה האחרים. לדבריו, הוא עובד זמן רב כנהג הובלות ומעסיק עובדים.

תסקיר שירות המבחן

5. שירות המבחן פירט בתסקירים שערך את נסיבותיו האישיות, המשפחתיות, הנורמטיביות והתעסוקתיות של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו, הביע עליהם צר, וביטא נכונות לפצות את נפגעי העבירה. בתחילה שלל הנאשם שימוש באלכוהול. אולם בהמשך הוא הבין שיתכן שהוא סובל מבעיה של שימוש לרעה באלכוהול, והביע רצון להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום של נהיגה ואלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל מתוך ניסיון להרשים את הנוסעת, וכי בעיתות מצוקה ולחץ הוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי, בלתי מסתגל וילדותי.

שירות המבחן ציין כי הנאשם מגלה יציבות תעסוקתית בשנים האחרונות, מנהל אורח חיים תקין בדרך כלל, ואין באישיותו קיום אלימים או עברייניים מושרשים. מנגד, להערכת שירות המבחן עושה הנאשם שימוש לרעה באלכוהול, מתקשה לבחון לעומק את הנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירה, והוא מתקשה לפעול באופן נורמטיבי במצבי לחץ.

לנוכח כל האמור המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות, ולהעמידו בצו מבחן לתקופה של שנה.

דין ומסקנות:

6. על נהג רכב ציבורי חלה חובה מוגברת לנהוג באופן זהיר, ולקיים את הוראות פקודת התעבורה ותקנותיה. נהג זה נהנה מאמונו של ציבור הנוסעים, אשר שם בו את מבטחו, ומפקיד את עצמו בידי בהנחה שיקפיד לנהוג ברכב ולהסיעו באופן שלא יקפד את חייו, ולא יפגע בבריאותו ובשלמות גופו.

הנאשם, אשר בזמן שהסיע את המתלוננת נהג במהירות מופרזת בסמטאות העיר ירושלים, התעלם מחובתו האמורה, ובכך הביא לפגיעה באמון ובביטחון הציבור בשימוש בתחבורה הציבורית, ואף העמיד בסכנה את חייו שלו, של הנוסעת ושל המשתמשים האחרים בדרך.

הנאשם לא הסתפק בכך, אלא הוסיף חטא על פשע, ניסה לעקוף את נידת המשטרה, פגע בה ובשוטר, ונמלט ממנה בנסיעה פרועה ומסוכנת, תוך שהוא מתעלם מהוראת תמרור, בעוד נידות משטרה דולקות אחריו. בכך העצים הנאשם את הסיכון הממשי שיצר לשלוחו ובטחונו שלו עצמו, של הנוסעת ברכבו, של השוטרים שנאלצו לדלוק אחריו, ושל כלל המשתמשים בדרך. בית המשפט העליון ציין (אומנם באשר לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אך הדברים יפים גם לעניינו) כי מעשים מסוג זה שביצע הנאשם הינם:

"... חמורים ביותר, ומבטאים זלזול בחוק ובזולת, ובית משפט זה חזר והדגיש כי התנהגות שכזו צריכה לגרור ענישה משמעותית ומרתיעה ביותר מאחורי סורג ובריח. המערער בחוצפה ובעזות מצח ברח מנציגי החוק, תוך סיכון של עוברי דרך וסיכון עצמי רב, כפי שאכן אירע במקרה הנדון. התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים,

ובריחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה פרועה ומסוכנת ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים, על כן בתי המשפט צריכים להכביד את ידיהם ולהציב בפני עבריינים אלו קיר ברזל בדמות אפס סובלנות. לא ניתן לתופעה חמורה ומסוכנת זו להמשיך ולהתפשט והמסר חייב להיות חד וברור - מי שיבצע מעשים מעין אלו יורחק מן החברה לזמן ממושך. התפרעות בכבישים וזלזול בנציגי החוק לא תעבור בשתיקה. מערכת אכיפת החוק החל מן המשטרה וכלה בבתי המשפט לא תעמוד מנגד. העבריינים ישלמו מחיר כבד על מעשיהם למען יראו וייראו."

(ע"פ 965/10 אגא נ' מדינת ישראל 28/7/2010)

הסיכון שיצר הנאשם התממש, גם אם באופן חלקי, כאשר הנאשם פגע בניידת המשטרה, וכתוצאה מכך בשוטר, ולאחר מכן בשני כלי רכב חונים.

יחד עם זאת, בשונה ממקרים אחרים בהם הורשעו נאשמים בעבירה של נהיגה פוחזת, הנאשם לא חצה צמתים באור אדום, לא חצה קו הפרדה רצוף, ולא גרם לכלי רכב אחרים לבלום או לסטות ממסלולם.

במעשיו האמורים פגע אפוא הנאשם בערכים החברתיים המוגנים הנ"ל פגיעה שאינה מבוטלת.

7. אין בעובדות כתב האישום אינדיקציה לכך שהנאשם ביצע את העבירות לאחר תכנון מראש. שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל בחלקו הראשון של האירוע בניסיון להרשים את הנוסעת. מאחר ומדובר בנוסעת אקראית, אין להניח כי הוא תכנן זאת מראש. נהיגתו הפוחזת של הנאשם בוצעה לאחר שהוא הבחין בשוטרים, בניסיון להימלט מהם. ודאי שהוא לא תכנן מראש לנהוג באופן פרוע או להימלט משוטרים. נראה אפוא כי הנאשם פעל באופן ספונטני.

הנזקים שעלולים היו להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות פורטו לעיל. כאמור, הסיכון שיצר הנאשם התממש, גם אם באופן חלקי, כאשר כתוצאה ממעשיו של הנאשם נפגע השוטר ברגלו ונגרמו לו כאבים, ונגרמו נזקים לשלושה כלי רכב.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו מלא. הנאשם, ורק הנאשם, הוא שביצע את העבירות והוא שנושא באחריות להן.

8. לאור האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (ראו:רע"פ 5714/13 חמד נ' מדינת ישראל 28/10/2013, רע"פ 2114/10 בדראן נ' מדינת ישראל 1/6/2010, ת.פ. (מחוזי ב"ש) 8046/07 מדינת ישראל נ' סלאמה 15/7/2007, ת.פ. (שלום י-ם) 15594-02-12 מדינת ישראל נ' דענא 22/3/2012, עפ"ת 60631-10-13 מדינת ישראל נ' אבו סנד, עפ"ג (י-ם) 624-09-15 תמר נ' מדינת ישראל 9/3/2016, עפ"ג (י-ם) 40577-12-15 שחאדה נ' מדינת ישראל 12/4/2016 ת"פ

(שלום יום) 24441-12-15 **מדינת ישראל נ' כוכבי** (5/11/2017) נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל, לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

9. לשם גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, את הודאתו אשר יתרה את הצורך בהעדתה של הנוסעת, וחסכה מזמנם של העדים האחרים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, ואת האחריות שנטל על מעשיו, גם אם באופן חלקי, כמפורט בתסקיר שירות המבחן. עוד יש לזקוף לזכותו של הנאשם את נכונותו להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן (השוו לעניין זה: ע"פ (יום) 51132-01-16 **חיים נ' מדינת ישראל** (18/7/2016), ואת פרק הזמן הרב שחלף מאז האירוע.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות של תקיפת שוטר, איומים, העלבת עובד ציבור והחזקת מכשירי פריצה. אולם, בשל כך שמאז הרשעתו האחרונה של הנאשם חלפו כ-10 שנים, יש לעברו הפלילי משקל מוגבל בלבד.

אמנם, עברו התעבורתי של הנאשם אינו מקל, אלא כולל הרשעות תעבורה קודמות רבות. אולם, רובן ככולן של עבירות התעבורה בהן הורשע בעבר הינן עבירות קנס. מבין הרשעותיו הקודמות, 4 בלבד נעשו לאחר שהנאשם הוזמן לדין בבית המשפט, האחרונה שבהן בגין עבירה של נהיגה במהירות מפורזת שבוצעה לפני למעלה מ-10 שנים. משכך, גם אם עברו התעבורתי של הנאשם אינו מקל, כאמור, הוא איננו מכביד במיוחד.

10. פיצוי לנפגע העבירה נועד, בראש ובראשונה, להעניק תרופה ראשונית, מהירה ומיידית לקורבן העבירה, ולא לשמש תחליף מלא לפסיקת פיצויים המבוססת על הוכחת שיעור הנזק. בצדו של פיצוי כאמור עומדת לנפגע העבירה אפשרות להגיש תביעה אזרחית נפרדת נגד העברין, לפיצויים בגין מלוא הנזקים שנגרמו לו (ע"פ 1076/15 **טווק נ' מדינת ישראל** (7/6/2016)).

כעולה מהצהרת נפגעת העבירה שהגישה בעלת הרכב שהוכרז כאובדן מוחלט, חברת הביטוח שביטחה את רכבה פיצתה אותה בעקבות האירוע. אולם, לטענתה, תגמולי הביטוח ששולמו לה לא כיסו אלא כ-30% מנזקה בלבד. שיעור נזקה המדויק של המצהירה יכול ויתברר כדבעי במסגרת תביעת פיצויים אזרחית, אם תוגש על ידה. במסגרתו של ההליך הפלילי המתנהל נגד הנאשם, לא ניתן לדקדק ולבחון את שיעורם המדויק של הנזקים. כאמור, המצהירה קיבלה תגמולי ביטוח, ויש בכך לשמש, לכל הפחות, תרופה ראשונית לנזקה.

לאור האמור, אין מקום לחייב את הנאשם לפצות את בעלת הרכב במסגרת הליך זה.

11. **אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:**

א. מאסר למשך 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 25/2/2013 עד ליום 27/2/2013. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 27/3/2018 עד לשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים אם יעבור עבירה של נהיגה פוחזת, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, או עבירות של נהיגת רכב ללא רישיון בתוקף או בזמן פסילה, לפי סעיפים 10 או 67 לפקודת התעבורה.

ג. פיצוי לנוסעת, עת/2 בכתב האישום, בסך 2,000 ₪. לבקשת הנאשם, הפיצוי יקוזז מתוך הפיקדון שהפקיד בתיק מ"י 50023-02-13.

ד. קנס בסך 2,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 5/2/2018.

ה. לפסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יפקיד רישונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 5/2/2018.

ו. לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור עבירה מן העבירות המנויות בתוספת הראשונה לפקודת התעבורה, או איזה מהעבירות המנויות בתוספת השנייה לפקודה הנ"ל ויגרם חבלה לאדם או נזק לרכוש.

ז. לאחר שניתנה לכך הסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך 12 חודשים מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן ויבצע בדיקות לגילוי צריכת אלכוהול ככל שיידרש על ידי שירות המבחן.

לנאשם הוסברה משמעות הצו, והובהר לו שעליו למלא אחר הוראות קצין המבחן. הנאשם הזהיר שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא, או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש נוסף על העבירה שביצע.

5129371 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ח, 22 ינואר 2018.